

РЕШЕНИЕ

№ 4674

гр. София, 20.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **162** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от АПК, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-688 от 11.12.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания, дали обекта за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, който жалбоподателя предвижда да изгради отговаря на изискванията на чл.24,т.1 от ЗЕВИ и съответно може да ползва преференциите по чл.31 и чл.34 ЗЕВИ. По конкретно спорът е сведен до въпроса дали постройката, находяща се в УПИ VI-2679, кв.532, [населено място], общ. Р., обл.П., в който е предвидено да бъде изграден ФЕЦ, е сграда по смисъла на чл.24,ал.1 ЗЕВИ.

По подробно изложени изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят не се представлява.

Ответната страна – КЕВР не се явява представител.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована се представлява от адв. И. като в с.з. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разносски съгласно представен списък. Представени са подробни писмени бележки ведно с доказателства по делото.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав, след като обсъди

доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Видно от приложената преписка производството пред КЕВР е образувано по подадена жалба с вх. № Е-12-00-327/23.08.2019г., подадена от [фирма] срещу [фирма], срещу прекратяване на процедурата за присъединяване на обект: Фотоволтаична централа „Енерго БР 4“ до 30 КWp в УПИ VI-2672, кв.532, по плана на [населено място].

В оспореното решение № Ж- 688 от 11,12.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е установено, че към настоящият момент в ЗУТ и ЗЕВИ липсва легално определение на понятието „сграда“, което не дава право на [фирма] да прави свободни тълкования, с които да прилага ограничения на правата на кредиторите, дадени им със ЗЕВИ,чл.24,т.1.видно от представените документи в имота има построена една сграда на един етаж и гараж. Изградения обект е масивен след издадени Разрешение за строеж № 113 от 17.12.2018г. и е въведен в експлоатация с Удостоверение № 41 от 02.07.2019г.

С оспореното Решение на КЕВР на жалбоподателя са дадени задължителни указания:

1.В едномесечен срок след получаването на решението [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл.24, т.1 от ЗЕВИ на [фирма] за ФЕЦ „Енерго БР4“ до 30 КW, заявена за изграждане по плана на [населено място], общ.Р..

2.В едномесечен срок след приключване на дейностите по т.1, [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който изрично е предвидено, че подлежи на обжалване пред съд. Жалбата е депозирана чрез КЕВР т.е. в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК и същата е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Чл.22, ал. 1 от ЗЕ постановява, че КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Според, ал.3 и 4 в двумесечен срок от подаване на жалбата Комисията може да съдейства за доброволно уреждане на спора. Срокът може да бъде продължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Когато не е постигнато доброволно уреждане на спора или при отказ на страна от доброволно уреждане, комисията взема решение по жалбата в срок два месеца след получаването ѝ. Този срок може да бъде удължен с още два месеца, ако естеството на спора налага събиране на допълнителни данни и информация от комисията. Със съгласие на жалбоподателя удълженият срок може да бъде продължен с още два месеца. Тези срокове, предвидени в закона са инструктивни, поради което неспазването им, противно на твърденията на жалбоподателката само по себе си не води до порочност на окончателно взетото решение за прекратяване на административното производство. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-688/11.12.2019 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. В съответствие с чл.22, ал.1, т.2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал.5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл.60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени - изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, от формална страна, той съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл.59, ал.2, т.4 от АПК.

Относно материалната законосъобразност на оспореното решение и съответствието му с целта на закона:

Настоящият съдебен състав намира атакуваното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми.

Видно от представената по делото административна преписка заявление до [фирма] е с искане за проучване на условията за присъединяване на ФЕЦ до 30 kW, предвидена за изграждане върху покрив на съществуваща сграда. [фирма] е изразило становище, че изграденият и въведен в експлоатация гараж не представлява на допълващо застрояване по см. На чл.12 от ЗУТ, вр. с чл.37 и чл.41 от ЗУТ и не е сграда по смисъла на чл.24,ал.1 от ЗЕВИ. Дружеството е пояснило, че гаражът не е сграда а постройка и не отговаря на изискванията на чл.24 1, т.1 ЗЕВИ-в имота не съществува присъединена сграда.

Чл.24, т.1 от ЗЕВИ е действащо изключение от общия ред за присъединяване от възобновяеми енергийни източници. Изискванията: „мощност до 30 kW; обектът да се намира в урбанизирана територия; да е присъединен към разпределителната мрежа; гарантират произведената енергия да бъде консумирана в близост до мястото на производството. Пояснението „предвиждат се да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти“ касае изискване по ЗУТ за съоръженията вътре в обекта и мрежовият оператор няма правомощия към тях в тази част. За доказване годността на конструкцията и разрешителния режим за монтаж на ФЕЦ ЗУТ е определил ред и обхват на компетентни лица, сред които не е мрежовият оператор.

Съществуващият обект: „масивна сграда с гараж“ е запазен с електрическа енергия. Сключен е Договор за присъединяване на потребител на електрическа енергия № 4360540/24.01.2019г. Представена е скица , която не е зачетена от [фирма]. Не е извършено проучване, не са определили условията за присъединяване и не е предоставено писмено становище за присъединяване на обекта.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kw, вкл., които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизираните територии е регламентирано в чл.24,т.1 от

ЗЕВИ.В чл.26,ал.1 от ЗЕВИ е предвидено, че в случаите по чл.24 от същия закон се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическата мрежа, при условията и по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. За обектите по чл.24,т.1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, както и че договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал.3 и при издадено разрешение за строеж. Съгласно чл.87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на изискванията на чл.24,т.1 ЗЕВ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. В разпоредбата на чл.88,ал.1 от Наредбата е уредено съдържанието на искането за проучване на условията и начина на присъединяване, а в ал.2 на същия член са посочени документите, които следва да бъдат подадени. В чл.91, ал.1 от Наредбата операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето подало искане за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на подаване на искането. Съгласно чл.88,ал.5 и ал.6 от същата наредба, когато документите са непълни или не отговарят на наредбата допълнително необходимите документи, операторът на разпределителната мрежа писмено уведомява лицето подало искането в 14 дневен срок да отстрани непълнотите и несъответствията и да представи необходимите документи в 30 дневен срок. В противен случай процедурата по присъединяване на обекта се прекратява-чл.88,ал.7 от Наредбата.

В конкретния случай е подадено искане до [фирма] за проучване на условията и начина за присъединяване на обект –фотоволтаична централа. Приложени са документи подробно описани в обжалваното решение на КЕВР.В този случай в съответствие с правилото на чл.91,ал.1 от Наредбата [фирма] е следвало да извърши проучване, да определи условията, да изготви и предостави писмено становище за присъединяване на [фирма]. Алтернативно операторът е разполагал с правото да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне. Противно на това [фирма] е прекратило процедурата по присъединяване на ФЕЦ „ЕНЕРГО БР 4“, поради несъществуването на сграда, присъединена към електроразпределителната мрежа в процесния недвижим имот. Подобно основание за прекратяване на процедурата не е нормативно заложено в Наредбата, което обосновава извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

По делото са приети, като доказателства Скица на сграда и Удостоверение за въвеждане в експлоатация от които е видно, че в поземления имот е изградена масивна едноетажна сграда и гараж.

С оглед на гореизложеното жалбата се явява неоснователна, а решението на КЕВР - законосъобразно.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника и на заинтересованата страна за присъждане на сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от

АПК в размер на 200 лева , за заинтересованата страна съгласно списък с разноси по чл.80 от ГПК в размер на 1200 лв. Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж- 688 от 11.12.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране съдебни разноси в размер на 200, 00/ двеста/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма] разноси в размер на 1200лв. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: